

[Sneum.]

idet Universitetsundervisningen derovre jo hidtil har samlet en ingenlunde uakceptabel Tilslutning“.

I Stedet for at vende sig imod Aarhus burde man da snarere anerkende — saaledes som „Nationaltidende“ gør det i den nævnte Artikel —, at der er leveret praktisk Bevis for, at et jydsk Universitet overhovedet har sin Mission. Jeg synes, at det er af den største Betydning for Rigsdagen at have en saadan Kendsgerning foran sig, naar der skal lovgives, men de ærede Medlemmer de Herrer Vagn Bro, Arnth Jensen og Pürschel vender sig med Voldsomhed imod dette Initiativ, og de ønsker det kvalt hurtigst muligt.

Men er det nu Aarhus, der først har gjort den praktiske Begyndelse i denne Sag? Det er det egentlig ikke. Da Loven om Statsbiblioteket for 30 Aar siden vedtoges her i Rigsdagen, laa Tanken om et fremtidigt Universitet i Jylland ogsaa bag ved Forhandlingerne. Jeg vil tro, at ældre ærede Medlemmer af dette Ting kan huske dette endnu. Afdøde Landstingsmand Harald Jensen har mere end en Gang fremhævet dette offentligt. Da Loven om Afleveringspligt til Statens Biblioteker for 5—6 Aar siden var til Behandling, satte Landstinget igennem, at Afleveringspligten til Statsbiblioteket i Aarhus blev opretholdt, for at Statsbibliotekets videnskabelige Standard ikke skulde svækkes. Da Rigsdagen for et Par og tyve Aar siden vedtog Loven om Oprettelse af den jydsk Fødselsanstalt, lagde man Anstalten i Aarhus; ogsaa af den Grund at Tanken om et medicinsk Fakultet var stærkt fremme. Professor Carl Julius Salomonsen havde jo et Par Aar i Forvejen rejst Kravet om en Lægeskole i Aarhus i en meget bekendt og ofte omtalt Kronik i „Politiken“. Senere har Aarhus naturligvis gjort en Indsats, som blev stærkt fremhævet af andre Talere ved første Behandling. Byens Hospitalsvæsen staaer vel nu i en Værdi af 16—18 Mill. Kr. En ny kirurgisk og en ny radiologisk Afdeling til ca. 3 Mill. Kr. er ved at blive paabegyndt. Disse Hospitaler tjener naturligvis ogsaa andre Formaal end videnskabelige, men ingen vil benægte deres Betydning for et lægevidenskabeligt Studium. Aarhus Amtsraad har lige vedtaget at bygge et nyt og stort Syge-

hus til 3—3½ Mill. Kr. Ogsaa paa anden Maade har Byen truffet betydelige Forberedelser. De mineralogiske og naturhistoriske Samlinger repræsenterer sikkert allerede nu en Kapital paa 600 000—700 000 Kr. For private Midler er indrettet en Studentergaard til ca. ¼ Mill. Kr., og der er private Midler til Raadighed til at opføre det af Professor H. M. Hansen godkendte fysisk-kemiske Institut til ca. 600 000 Kr. Men det ærede Medlem Hr. Pürschel mener alligevel, at dette er Ubetydeligheder, som ingen behøver at tage noget Hensyn til. Det er saa smaat alt sammen for det ærede Medlem, det, Aarhus har gjort og i Fremtiden kan gøre, og det ærede Medlem mener jo ogsaa, at det er alt for smaat, det man nu er ved at begynde paa ovre i Aarhus. Ikke en „Filibal“, men „en lille Filibal“, siger det ærede Medlem fra sit ophøjede Stade, hvorfra han beskuer Aarhus gennem „Spottens omvendte Kikkert“ — for at bruge et Udtryk af Georg Brandes.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel henviste i sin Tale forleden til en Skrivelse, som Rigsdagens Medlemmer havde modtaget fra Universitetsudvalget i Viborg. I denne Skrivelse henstiller man, at der, inden der tages Bestemmelse om det forelagte Lovforslag, maa ske en dybtgaaende og paa bred Basis hvilende Undersøgelse. Disse to Udtryk vil jeg meget gerne understrege. Det er alt saa egentlig en Kritik af Kommissionen af 1919—25. Det ærede Medlem Hr. Pürschel var jo selv med i denne Kommission, og jeg maa derfor af den Grund — og ogsaa af andre Grunde naturligvis — paa det bestemteste protestere imod, at Kommissionens Undersøgelser ikke var dybtgaaende. Alt, hvad der overhovedet kan siges f. Eks. til Fordel for Viborg, er medtaget. Det har det ærede Medlem Hr. Pürschel selvfølgelig sørget for, og det har jeg mere end en Gang erkendt overfor det ærede Medlem. Jeg forstaaer ikke rigtig, hvad der menes med Udtrykket: bred Basis. Alle Interesser var jo repræsenteret i Kommissionen; Mindretallene var ikke lige store, men det er ikke for mig det afgørende. Det er de Udtalelser, som fremkommer fra Mindretallene, der betyder noget, og her kan Viborg ikke beklage sig, i alt Fald ikke efter min Opfattelse. Jeg synes, det Arbejde var godt gjort, ogsaa det Arbejde, som det ærede Medlem